

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 7 listopada 2023 r.

Poz. 8088

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.1039.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 października 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXVII/452/2023 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 26 września 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaków ratowników Ochotniczej Straży Pożarnej w Szczyrku uczestniczących w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach, ćwiczeniach, oraz za wykonywanie określonych zadań – w całości, jako sprzecznej z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”, w związku z art. 15 ust. 1, 1a i 2 oraz art. 15a ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 194 ze zm.), dalej jako: „ustawa”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 września 2023 r. Rada Miejska w Szczyrku podjęła uchwałę Nr LXVII/452/2023 w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaków ratowników Ochotniczej Straży Pożarnej w Szczyrku uczestniczących w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach, ćwiczeniach, oraz za wykonywania określonych zadań, dalej jako: „uchwała”.

Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 3 października 2023 r.

Jako podstawę prawną do podjęcia niniejszej uchwały Rada wskazała art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, art. 15a ustawy oraz art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Na wstępie organ nadzoru wskazuje, że w dniu 8 września 2023 r. weszły w życie zmiany w ustawie o ochotniczych strażach pożarnych wprowadzone na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o ochotniczych strażach pożarnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1560), dalej jako: „ustawa nowelizująca”.

Na mocy z art. 1 pkt 7 ustawy nowelizującej w art. 15 ustawy dodano ust. 1a oraz zmieniono brzmienie ust. 2. Obecnie art. 15 stanowi:

1. *Strażak ratownik OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu, otrzymuje, niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia, ekwiwalent pieniężny.*

1a. Ekwiwalent pieniężny otrzymują również:

1) kandydat na strażaka ratownika OSP, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1,

2) strażak ratownik OSP, który brał udział w działaniach, o których mowa w art. 3 pkt 7

- stosownie do posiadanych przez gminę środków finansowych.

2. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego ustala, nie rzadziej niż raz na 2 lata, właściwa rada gminy drodze uchwały. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego nie może przekraczać 1/175 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego brutto, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251 i 1429) przed dniem ustalenia ekwiwalentu pieniężnego. Ekwiwalent pieniężny nalicza się za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań, o których mowa w art. 3 pkt 7, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny, a w przypadku kandydata na strażaka ratownika OSP – za każdą rozpoczętą godzinę szkolenia. Ekwiwalent pieniężny jest wypłacany z budżetu właściwej gminy.

3. Za czas nieobecności w pracy z przyczyn określonych w ust. 1 strażacy ratownicy OSP zachowują uprawnienie do innych niż wynagrodzenie świadczeń związanych z pracą, przewidziane w odrębnych przepisach.

Ponadto na podstawie art. 1 pkt 8 ustawy nowelizującej dodano nowy art. 15a w brzmieniu: Rada gminy może, w drodze uchwały, przyznać ekwiwalent pieniężny strażakom ratownikom OSP za wykonywanie zadań innych niż wymienione w art. 15. W uchwale wskazuje się te zadania oraz wysokość i sposób ustalenia ekwiwalentu pieniężnego.

Analiza przytoczonych wyżej przepisów prowadzi do następujących wniosków:

1. na podstawie art. 15 ust. 1 w związku z ust. 2 ustawy organ stanowiący gminy jest zobligowany do ustalenia wysokości ekwiwalentu dla strażaka ratownika OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu. Ekwiwalent ten nalicza się za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu jednostki ochotniczej straży pożarnej, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny;

2. na podstawie art. 15 ust. 1a w związku z ust. 2 ustawy organ stanowiący gminy może dodatkowo ustalić ekwiwalent dla:

a. kandydata na strażaka ratownika OSP, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy – za każdą rozpoczętą godzinę szkolenia;

b. strażaka ratownika, który brał udział w działaniach, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy, tj. w zabezpieczaniu obszaru chronionego właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określonego w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym - za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań, o których mowa w art. 3 pkt 7, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny.

Ustalenie przez radę gminy przedmiotowych ekwiwalentów należy uznać za fakultatywne, bowiem ustawodawca zastrzegł, że podmioty określone w art. 15 ust. 1a ustawy otrzymują ekwiwalent *stosownie do posiadanych przez gminę środków finansowych*. Tym samym możliwa jest sytuacja, w której gmina nie będzie dysponować środkami na przyznanie ekwiwalentów określonych w art. 15 ust. 1a ustawy;

3. na podstawie art. 15a ustawy rada gminy może przyznać ekwiwalent pieniężny strażakom ratownikom OSP za wykonywanie zadań innych niż wymienione w art. 15 ustawy.

W ocenie organu nadzoru zakres zadań, za które rada gminy może przyznać ekwiwalent na podstawie art. 15a ustawy jest ograniczony do katalogu określonego w art. 3 ustawy, z wyłączeniem tych zadań, które zostały już objęte treścią art. 15 ustawy. Oznacza to, że pojęcie *inne zadania* należy rozumieć zadania wymienione w art. 3 ustawy, inne niż wskazane w art. 15 ustawy. Tym samym rada gminy nie może przyznać ekwiwalentu za zadania, które nie są znane ustawie. Takie działanie stanowiłoby wkroczenie w sferę kompetencji ustawodawcy, bowiem zadania ochotniczych straży pożarnych stanowią materię regulowaną aktem rangi ustawowej. Ponadto organ nadzoru wskazuje, że w uchwale podejmowanej na podstawie art. 15a ustawy, rada gminy jest zobowiązana określić wysokość i sposób ustalenia ekwiwalentu pieniężnego. Oznacza to, że reguły dotyczących wysokości i sposobu naliczania ekwiwalentu zawartych w art. 15 ust. 2 ustawy nie stosuje się do ekwiwalentu przyznawanego na podstawie art. 15a ustawy. Brak ustalenia przez organ stanowiący gminy wysokości i sposobu naliczania ekwiwalentu za inne zadania skutkuje zatem brakiem kompleksowej realizacji delegacji ustawowej zawartej w art. 15a ustawy.

Ponadto należy podkreślić, że przedmiotowa uchwała, regulująca materię uprawnień do ekwiwalentu pieniężnego za dla podmiotów określonych w art. 15 i art. 15a ustawy, stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie z zasadą praworządności, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, co oznacza zakaz domniemania kompetencji, zaś normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. W konsekwencji przekroczenie granic upoważnienia ustawowego lub jego niewypełnienie przez radę gminy przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości. Dodatkowo należy podkreślić, że organ stanowiący gminy zobowiązany jest również dochować standardów prawidłowej legislacji, wywodzonych z art. 2 Konstytucji RP, który stanowi, że *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Wielokrotnie Trybunał Konstytucyjny zwracał uwagę na zasadę racjonalności ustawodawcy, podkreślając, że legislacja nieracjonalna nie może być w demokratycznym państwie prawnym uznana za przyzwoitą, nawet jeżeli będzie spełniała wszelkie formalne kryteria poprawności (wyrok TK z 17.05.2005 r., P 6/04). Wyeliminowanie z systemu prawa normy obarczonej wskazanymi powyżej wadami jest możliwe tylko wtedy, gdy mają one charakter kwalifikowany. Sytuacja taka będzie miała miejsce, gdy wątpliwości wynikających z nieprecyzyjności lub niejasności przepisu nie da się usunąć, przy zastosowaniu reguł wykładni prawa ogólnie przyjętych na gruncie danej kultury prawnej, a ich konsekwencją będzie naruszenie interesów adresatów norm, niejednolitość stosowania prawa, nieprzewidywalność rozstrzygnięć (zob. np. wyrok TK z 9.06.2015 r., SK 47/13).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że w § 1 pkt 1 uchwały Rada Miejska w Szczyrku postanowiła, że: *Ustala się stawkę ekwiwalentu pieniężnego za udział w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach lub ćwiczeniach w wysokości 32 zł za każdą rozpoczętą godzinę*. W ocenie organu nadzoru w treści przywołanego przepisu uchwały Rada w sposób niedopuszczalny zmodyfikowała treść art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy. Po pierwsze Rada ustaliła wysokość ekwiwalentu za udział w strażaku ratownika w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach lub ćwiczeniach, wskazując że ekwiwalent ustalony został *za każdą rozpoczętą godzinę*. Tymczasem art. 15 ust. 1 ustawy posługuje się pojęciem uczestnictwa w ww. działaniach (*Strażak ratownik OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym...*). Pojęcie „uczestnictwa” użyte przez ustawodawcę w art. 15 ust. 1 ustawy odzwierciedla określony przedział czasu, w którym strażak ratownik OSP pozostaje zaangażowany w działania ratownicze. Ustawodawca zdecydował się dookreślić moment rozpoczęcia owego uczestnictwa, zastrzegając, iż jest nim „zgłoszenie wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej” (art. 15 ust. 2 ustawy). Doprecyzowanie tej kwestii na poziomie ustawowym zasadniczo powinno czynić zbędnym normowanie jej w uchwale ustalające wysokość ekwiwalentu. Upoważnienie do ustalenia wysokości ekwiwalentu zawarte w treści art. 15 ust. 2 ustawy nie umocowuje bowiem do określenia zakresu uprawnienia do tego ekwiwalentu. Materia ta została unormowana na poziomie ustawowym. Skorzystanie w uchwale z terminu innego niż ustawowy, dla określenia działania, które ten termin ustawowy definiuje rodzi niebezpieczeństwo, że przy realizacji prawa do ekwiwalentu, poprzez naliczenie jego wysokości, będzie mu nadawana treść inna od ustawowej, *in concreto*, że „udział w działaniu ratowniczym” nie będzie rozumiany, jako „uczestnictwo w działaniu ratowniczym” od momentu zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej (por. wyrok NSA z dnia 13 września 2023 r., sygn. akt III OSK 2588/22).

W świetle powyższego należy uznać, że § 1 pkt 1 uchwały narusza w sposób istotny art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP. Zastąpienie pojęcia „uczestniczenie” pojęciem „udział” oraz wskazanie, że ekwiwalent jest ustalony „za każdą rozpoczętą godzinę” powoduje, że konieczne jest wyeliminowanie § 1 pkt 1 uchwały z obrotu prawnego w całości. Pozostawienie przedmiotowej regulacji w kształcie ustalonym przez Radę nie pozwala w sposób jednoznaczny ustalić czy ustalona kwota ekwiwalentu za udział w działaniu ratowniczym lub akcji ratowniczej oraz w szkoleniu lub ćwiczeniach przysługuje za każdą rozpoczętą godzinę od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej. Z kolei wykreślenie z treści uchwały sformułowania *za każdą rozpoczętą godzinę* spowoduje, że określony w uchwale ekwiwalent miałby charakter całościowy, kompletny, stanowiący „kwotę do wypłaty”, co jest sprzeczne z przyjętym rozumieniem art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

Przechodząc do analizy dalszych przepisów kwestionowanego aktu należy wskazać, że w § 1 pkt 2 uchwały Rada postanowiła, że: *Ustala się stawkę ekwiwalentu pieniężnego za udział strażaków ratowników w OSP w wykonaniu określonych zadań innych:*

- a) *w zabezpieczeniu imprezy publicznej zapewniającej ochronę życia, zdrowia, mienia, i środowiska – 32 zł za każdą rozpoczętą godzinę;*
- b) *w wyjazdach gospodarczych na wniosek Burmistrza Miasta – 32 zł za każdą rozpoczętą godzinę.*

Odnosząc się do przytoczonej regulacji uchwały należy wskazać, że w ocenie organu nadzoru zakres pojęcia „innych zadań”, o których mowa w art. 15a ustawy nie może wykraczać poza katalog zadań określony w art. 3 ustawy. Zgodnie z tym przepisem *Do zadań ochotniczych straży pożarnych należy podejmowanie działań w celu ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska przez:*

- 1) *prowadzenie działań ratowniczych, udział w działaniach ratowniczych oraz akcjach ratowniczych, a także udział w działaniach prowadzonych przez inne służby, inspekcje i stráže;*
- 2) *udział w działaniach ratowniczych i akcjach ratowniczych poza granicami kraju na podstawie umów międzynarodowych;*
- 3) *udział w alarmowaniu i ostrzeganiu ludności o zagrożeniach;*
- 4) *udział w ochronie ludności;*
- 5) *wykonywanie kwalifikowanej pierwszej pomocy;*
- 6) *organizowanie ćwiczeń oraz udział w szkoleniach, ćwiczeniach i zawodach sportowo-pożarniczych organizowanych przez Państwową Straż Pożarną, gminę lub inne uprawnione podmioty;*
- 7) *zabezpieczanie obszaru chronionego właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określonego w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym;*
- 8) *propagowanie zasad i dobrych praktyk w zakresie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów;*
- 9) *organizowanie przedsięwzięć służących krzewieniu sportu i kultury fizycznej;*
- 10) *organizowanie przedsięwzięć oświatowo-kulturalnych propagujących wiedzę i umiejętności w zakresie ochrony przeciwpożarowej;*
- 11) *upowszechnianie i wspieranie współdziałania między lokalnymi partnerami społecznymi i gospodarczymi z zakresu ochrony przeciwpożarowej;*
- 12) *propagowanie zasad udzielania pierwszej pomocy;*
- 13) *wspieranie gminy w realizacji pomocy na rzecz społeczności lokalnej;*
- 14) *integrowanie społeczności lokalnej;*
- 15) *udział we współpracy międzynarodowej gminy.*

Powyższy katalog zadań ma charakter katalogu zamkniętego, co oznacza, że ochotnicze straże pożarne w wykonywaniu swoich zadań nie powinny wykraczać poza zadania określone w tym przepisie. Ponadto art. 3 ustawy pozostaje w integralnym związku z art. 7 ustawy, który wprowadził obowiązek zawierania przez gminy umów z ochotniczymi strażami pożarnymi. Jednym z obligatoryjnych elementów tych umów jest wskazanie, jakie konkretne zadania wymienione w art. 3 ustawy będzie wykonywać dana OSP w gminie. Przy czym OSP nie musi wykonywać wszystkich zadań wskazanych w art. 3 ustawy – może wykonywać tylko niektóre zadania wskazane w tej regulacji. (por. D. P. Kała [w:] *Ochotnicze straże pożarne. Komentarz*, Warszawa 2023, art. 3).

W ocenie organu nadzoru Rada przyjmując regulację zawartą w § 1 pkt 2 lit. a uchwały posłużyła się nieprecyzyjnym pojęciem *imprezy publicznej zapewniającej ochronę życia, zdrowia, mienia, i środowiska*. Powyższy sposób redakcji § 1 pkt 2 lit. a uchwały prowadzi do wniosku, że ekwiwalent zostaje przyznany strażakom ratownikom za zabezpieczenie imprezy publicznej, w ramach której już zapewniona jest ochrona życia, zdrowia, mienia i środowiska. Tym samym zabezpieczenie takiej „imprezy publicznej” przez strażaków ratowników jest zbędne, skoro zadania ochotniczych straży pożarnych polegają na podejmowaniu działań w celu ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska. Należy wskazać, że kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego, a zawarte w niej regulacje muszą spełniać standardy prawidłowej legislacji. Oznacza to,

że przepisy stanowiące przez radę gminy powinny być zredagowane w sposób poprawny językowo, tak aby ich treść była jasna, zrozumiała oraz aby nie zawierała sformułowań pozostających ze sobą w sprzeczności.

Podobnie należy ocenić regulację zwartą w § 1 pkt 2 lit. b uchwały, w którym Rada przyznała ekwiwalent pieniężny za udział w *wyjazdach gospodarczych na wniosek Burmistrza Miasta*. Rada nie wyjaśniła jednak, jak należy rozumieć pojęcie *wyjazdów gospodarczych* na gruncie kwestionowanej uchwały, co sprawia, że pojęcie to może być interpretowane szeroko, a tym samym wykraczać poza zakres zadań określony w art. 3 ustawy. Zgodnie z art. 15a ustawy Rada podejmując uchwałę na podstawie tego przepisu jest zobligowana wskazać zadania inne niż wskazane w art. 15 ustawy, za które przyznany zostaje ekwiwalent pieniężny. Nie oznacza to jednak dowolności w nakładaniu bliżej niesprecyzowanych zadań na strażaków ratowników ochotniczej straży pożarnej.

Dodatkowo w ocenie organu nadzoru Rada nie wypełniła w sposób prawidłowy delegacji ustawowej zawartej w art. 15a ustawy w zakresie wskazania sposobu ustalenia ekwiwalentu pieniężnego. Rada wskazała, że ekwiwalent, o którym mowa w art. 15a ustawy przysługuje w wysokości 32 zł *za każdą rozpoczętą godzinę*. Rada nie ustaliła jednak od jakiego momentu należy naliczać godziny objęte przyznanym ekwiwalentem. Nie jest zatem jasne czy ekwiwalent jest ustanowiony od chwili zgłoszenia gotowości do realizowania zadań wskazanych w § 1 pkt 2 uchwały czy też od zgłoszenia wyjazdu z jednostki czy też za czas faktycznego realizowania zadań „na miejscu”. W ocenie organu nadzoru regulacje zawarte w § 1 pkt 2 uchwały są na tyle nieprecyzyjne, iż mogą generować spory co do sposobu ustalenia ekwiwalentu pieniężnego. Tymczasem to organ stanowiący gminy podejmując uchwałę na podstawie art. 15a ustawy jest zobligowany do kompleksowego uregulowania materii w nim wskazanej.

W świetle powyższego, w ocenie organu nadzoru § 1 pkt 2 lit. a i b uchwały naruszają w sposób istotny art. 15a ustawy w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP. W konsekwencji, biorąc pod uwagę rozważania dotyczące regulacji zawartych w § 1 pkt 1 i 2 uchwały, należy uznać, że niezbędne jest wyeliminowanie przedmiotowej uchwały z obrotu prawnego w całości. Kwestionowany akt nie realizuje bowiem w sposób prawidłowy delegacji zawartej w art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy jak również upoważnienia z art. 15a ustawy.

Dodatkowo organ nadzoru zwraca uwagę, że zbędna jest regulacja § 2 uchwały, w której Rada postanowiła, że *Ekwiwalent wypłacany jest z budżetu gminy*. Materia ta została już uregulowana w art. 15 ust. 2 ustawy *in fine*.

Wątpliwości organu nadzoru budzi również przywołanie w podstawie prawnej uchwały art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Przepis ten stanowi, że *Przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie*. Jednocześnie jednak w § 5 uchwały Rada postanowiła, że *Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego*. Należy podkreślić, że funkcja podstawy prawnej uchwały ma nie tylko charakter legitymizujący, tj. wskazujący na podstawę ustawową podjęcia uchwały przez organ stanowiący gminy, ale również charakter informacyjny, pozwalający adresatowi uchwały na zweryfikowanie czy regulacje zawarte w treści aktu znajdują oparcie w ramach przytoczonej podstawy prawnej. Zamieszczenie w podstawie prawnej uchwały art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych sugeruje, że zamiarem uchwałodawcy było nadanie wstecznej mocy obowiązującej przedmiotowej uchwale. Tymczasem klauzula wejścia w życie aktu, zawarta w § 5 uchwały, wypełnia dyspozycję zawartą w art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Na gruncie niniejszej sprawy przywołanie w podstawie prawnej uchwały art. 5 ww. ustawy, zaburza jej funkcję informacyjną, co należy zakwalifikować jako naruszenie standardów prawidłowej legislacji.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LXVII/452/2023 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 26 września 2023 r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaków ratowników Ochotniczej Straży Pożarnej w Szczyrku uczestniczących w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniach, ćwiczeniach, oraz za wykonywanie określonych zadań – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz